

હરી ઐ

સત્યમેવ જયતે:

98

શ્રી રાધા દામોદરજી વિજયતે.

શ્રી ભુલેશ્વર માંગલ્ય ગરળીમાં શ્રી નવરાત્ર પ્રસંગે
શ્રી આજક અને ચોરવાડના (તડના) ગીરનારા મંડળ
તરફથી ગવાએલાં ગાયનો.

યં બ્રહ્મા વરુણેન્દ્ર રુદ્ર મરુતઃ

સ્તુન્વંતિ દિવ્યૈઃ સ્તંવૈર્વેદૈઃ સાંગ પદ ક્રમોપની ષદૈ
ગાયંતી યં સામગાઃ

ધ્યાના ઘણિયન તદ્ભૂતેન મનસા પદ્યંતિ યં યોગિનો,
યસ્યાંતં ન ત્રિદુઃ સુરાસુરગણા દેવાય તસ્મૈનમઃ

પ્રસીધ કરનાર:--દેગનાથજી દુલ્લભજી જોશી.

આવૃત્તી પેહલી.

સંવત ૧૯૬૬ પ્રત ૧૦૦૦ ઇ. સ. ૧૯૧૦

મૂલ્ય રૂ. ૦-૧-૦

૩૧૪૬

શ્રી

વિચારણા સંગ્રહ
અમદાવાદ
સરસ્વતી ઓપીસ-સંગ્રહ

૬-૧૨૨૧

શુદ્ધાં બ્રહ્મ વિચાર સાર પરમામાર્ગાં જગદ્ વ્યાપિનીં
વીણા પુસ્તક ધારિણી મમયદાં જીહ્વાન્ધકારાપહામ્ ।
હસ્તે સ્ફાટિક માલિકાં વિદ્યર્થી પદ્માસને સંસ્થિતાં
ચન્દ્રે ત્યાં પરમેશ્વરીં ભગવર્તીં બુદ્ધિ પ્રદાં નારદામ્ ॥ ૧ ॥

૨

જય અંબેશ્વરી તુજ સ્થાપના કરી
અનેક દેવ જ્યાં વસેછે ત્યાં ખરેખરી.

અત્રેસર અનુપમ શ્રી મંદીર, ખાલ કુંભુ નીરધાર
વૈષ્ણવ જન જ્યાં ઓળી કરવા, જાતા અપરંપાર—જય.
બાવ બાવનાં દર્શન આપી, દેતા ઉર આનંદ
ખાલ લોગ શ્રંગાર મંગલા, શ્રી ગોકુલના ચંદ—જય.
ભૂલેશ્વર મહાદેવ ખીરાજે, મુખઈ જગ વીખ્યાત
હર હર શંભુ શબ્દ ગાજતા, જ્યાં નિશઠિન સાક્ષાત—જય.
ઉમા પતિ શંકર મહા સમરથ, કૃષ્ણધર ભુજંગધારી
નામ સાંભલી ડરે અધર્મી, તેની રહી રખ વાલી—જય

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૧૨૬

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગાંધીયોગી ગાંધી

વિષય ૬૫૫

૩ કરી બેઠા હાટકેશ્વરા, બુલેશ્વરની બેઠ
 લોખા નાથ સદા લક્ષ્મીના પુરતા મનના કેડ—જય
 પંચ મુખી હનુમાન હાંક દહ બેઠા શંકર પાસ
 પવન સુત મહા બળવંતા સીતાપતિના દાસ—જય
 જગન્નાથ બાલાજી નજીદીક, શોભે આપોઆપ
 લાખો જન નિત્ય દર્શન આવે, હણવા મન સંતાપ—જય.
 બાલાજી મંદીરની બાબુ, ગાયત્રીનું સ્થાન
 શરણુ રાખતી શરણાંગતને, દેતી સુખ નિદાન—જય.
 નાનકડું પાણુ રમણિક મંદીર, રામતાણું પ્રખ્યાત
 જેના લકત બેઠા બજરંગી, કરે ચોકી સાક્ષાત—જય
 દાનવ બુધ હણી રાવણને, ક્ષણમાં નાંખ્યો મારી
 તે પ્રભુ રામ ખીરાજે થડમાં, અંશ રૂપે અવતારી—જય.
 સામુદ્રિક માતાનું મંદીર, આબુ રામનીપાસ
 સનમુખમાં શ્રી નૌનીત લાલજી પ્રભુ તણો છે વાસ—જય.
 બળવંતા દાઉજી શોભે, હજ આચુધ કર સાહી
 બેઠા બાણે પાસે આવી ગરખી બેવા આંહી—જય.
 પડખામાં મંદિર દાઉજી પરમ પ્રતાપી દેવા
 સેવા સમરણ કરે સકળ જન, કૃપા પાત્ર પદ લેવા—જય.
 બુલેશ્વર શોભે રઢીઆણું, ઘણા દેવનાં સ્થાન
 પરમ પવિત્ર મહા સુખકારી, ત્યાં છે દેવી ધામ—જય
 પધારજો સ્તુતિ સાંભળવા માતાની ગુણવાન
 દરશાબુ ઠેકાણું દુર્લભ થાશે તમ કદયાયુ—જય

આપો અભય વચન વરદાન, અંખા માવડીરે—જગ ઉદ્ધારણીરે.

આપો૦

શિશુ આ તારાં અરજ કરેછે જગદંબા તુજ ધ્યાન ધરેછે
વિપત હરો અમ માઠી અસુર સંહારણી રે. (૨) આપો.

ઉછર'જે રમીયે નવરાત્રી, તુજ ખોળે સાક્ષાત વિધાત્રી,
થઈ થઈ તાલ મૃદંગે મા સુરેશ્વરીરે. (૨) આપો.

હૃદય રંગ જમાવી માતા હૃલેલ ગુણ તમારા ગાતા,
ચહાતા કૃપા તમારી મા ભુવનેશ્વરી રે (૨)

આપો અભય વચન વરદાન અંખા માવડીરે—જગ ઉદ્ધારણીરે—

આપો૦

જીવ જીવગી ચાલી જાય.....મનથી જરા લે ચેતી,
તરવા સાધન ચુંધાય.....તનથી કરી લે ખેતી.

મોહ ધરી શુ' દિવસ ગુજરે
નથી જીવવું જે લવ તારે

પ્રીતી મુશરી, કરજે સુખકારી (૨) સેવી પ્રભુપદ ભાઈરે—જીવ.

હૃલેલ તન મન પ્રભુમાં સ્થાપી
દે લવ બંધન તૂળણા કાપી

સદા સહાય થશે જો, મરદાઈ હશે તો (૨) હુંટે પછી નહિ

કેાઈરે—જીવ

છોડી હે પ્રાણી અભિમાન થાશે તુજ હાલ નકારારે—છોડી.
 લંકાનો રાજા રાવણ રણમાં રોળાયો મદમાં
 ઉડી ગયું સમરથ મહારાજ કેવું તડે ડડે ડડે ડડે ડડે—છોડી.
 હરણા કંસ ભૂપ કેવો કોઈથી ન મરતો એવો
 પ્રભુએ ધરીને નૃસિંહ રૂપ ચીર્યો ચરચરચરચરચર—છોડી.
 ઉરમાં અભિમાન રાજે કદિ નહિ તે બહાલો સાંખે
 નાંખે ત્રિખેરી તેને પળમાં ફેંકે ખરચરચરચરચરચર—છોડી.
 શરણાંગત સ્વામી વહાલા, કરે બાળ કાલાવાલા
 હૃલ્લભ સમતાના હૃદે ગુણ નચાવો થનનનનનનનનન—છોડી.

એ.....ધર્મ શાસ્ત્રની રીત બગાડી કન્યા વિક્રય ના કરતા,
 ગરજ સારવા ધનને માટે શું ઘટ પાપ તણે ભરતા—ધર્મ.
 અધમ વિત્ત લઈ સુખની આશા, મુરખ મન ધરી મલકાતા,
 પરધન પાપનું લેણું કર્યું પાણુ, આખર દુખિયા બહુ થાતા.
 તાણુ પ્રભુથી કરી ખરેખર જમવાટે અથડી મરતા
 ધર્મ શાસ્ત્રની રીત બગાડી કન્યા વિક્રય ના કરતા—એ.....

ભાજ લે શંકર ભોલારે વારમવાર
 સચ્ચિદાનંદન પ્રહ્લાદરૂપમ જેને પ્રીય વિભુતી ગોળારે વારમવાર—
 ભાજ લે.

ગળે રૂંઢમાલં શશિધર ભાલં ભુષણહાર ભુજંગા રે વારમવાર—
ભજ લે.

ગંગા ધારણુ કામ વિહારણુ ઉમયાણુ અરધં ગારે વારમવાર—
ભજ લે.

૮

કૃપાળુ દેવી આશ અમોને તારી
આશ અમોને અંગે તારીરે. (૨)
અતુળ બળ શક્તિ ધારી ભકતોનાં દુખડાં ટાળી
આપો મતિ માતા સારી સારીરે—કૃપાળુ.
ભકિતરંગ ઉરમાં નાંખો બાળોને શરણે રાખો,
ગાઈએ સ્તુતિ દુર્લભ વારી વારીરે—કૃપાળુ દેવી.

૯

મહાકાલી સુખકર દુઃખ ટાલી સકળ સાથમાં ભણ તમને.
અથ હારી માડી શાન્તિપદ માગીએ છ
યાવા ગઢ વસનારીમા ઉત્તમ સ્થાનકે છ
ધરી ધ્યાન તાડું સદા સાડું, સકળ સાથમાં ભણ તમને.
ભકતોની રક્ષણહારી વિઘન હઠાવજે છ
બની વિકરાળી અસીધારી, સકળ સાથમાં ભણ તમને.
મલીન વિચારો ધર્ષા ઉરના અસેડજે છ
દર્ઢ મતિ સારી બુદ્ધિ શાળી, સકળ સાથમાં ભણ તમને
ભજે બાળ તારાં રનેહે નિડર બનાવજે છ.

કરી કૃપા માતૃ રખવાળી, સકળ સાથમાં લજી તમને
અધહારી માડી શાંતીપદ માગીએજી—મહા.

૧૦

ગૌમાતા ગુણુલા તારા ગાઈએ સદભાવથી રે,
સેવે તને મોટા મોટા મુનીરે હોંસે—ગૌમાતા.
આપેછે અવની જનને દુધ દહીં મીઠાંરે,
પાળેછે સકળને જીવધારી રે હોંસે—ગૌમાતા.
ખટ રસ રિધિ સિધિ તુજના પ્રતાપથી રે,
સાચી વિશ્રાંતી લઈએ તુંથીરે હોંસે—ગૌમાતા.
તેત્રીસ કોટી દેવો તારા રૂવે રૂવે વસતારે,
કૃષ્ણ ચરાવે ધરી ગેડીરે હોંસે—ગૌમાતા.
ધેનુની રજકણ માથે સરવે ચઢાવ જો રે,
કહે દાસ દુર્લભ પુજો ગઢરીરે હોંસે—ગૌમાતા.

૧૧

દેવી વૈષ્ણવી જય જય કરજો (૨)
ગરૂડ વાહીની હે કલ્યાણી શંખ ચક્ર ગદધારા,
કૃતિ તારી શારદ હારી, માનવ મતિ શું કરજો—દેવી.

ધરી પીત શંગાર (૨)

સુંદર ભુજ શોભે ચાર

કરવા ભકતનો ઉધાર

બદ્રીકાશ્રમ વિહાર

વર દેનારી માત ભારતી તીમર તુલબ હુરને,
કૃતિ તારી શારદહારી, માનવ મતિ શુ' કરશે—દેવી.

૧૨

વિદ્યાતણું દાન લહો ગુણવાન હેતે જ્ઞાન વધારો,
દીલ અજ્ઞાન ટાળો શુદ્ધિ બળને સુધારો.

વિદ્યા૦

સાખી.

સાચું ધન વિદ્યાજ છે, વિદ્યા ત્યાં સુખવાસ;
ભણ્ણે વિદ્યા ભાવથી, જઈ સદ્ગુણી પાસ.
થશે વિદ્વાન મળે તો માન મોટું ઉર વિચારો.

વિદ્યા૦

સાખી.

વિદ્યા સમ દેવત નથી, અન્ય સદૃષ્ટિ મોઝાર;
મનવાંચિત ફળ આપતી, સદ્ વિદ્યા નિરધાર.
લગાડી ચિત્ત સદા અચલીત દુર્લભ પંડિત થાઓ.

વિદ્યા૦

૧૩

તું મમત ધરીશ નહિરે કદી દીલે.....
આ અવતાર સુધાર દીન ભાવે, બ્રાંતિ ભાંગી ભારી તારી-ટેક.
નહિ લેખતો વિચારતો સંસાર માંહી સુખ છે
આધિ ઉપાધિ વ્યાધિ આદી પરમ મોટાં દુઃખ છે
ભળ ભાવથી ગોવીંદના ગુણ ગાઈ સાચા સંગમાં
પળ ના ગુમાવીશ વ્યર્થ દુર્લભ ભજન કરને રંગમાં-ટેક.

જીવ અરે તું શું જગ આંચો હરી સમરણ હૈયે નવ લાંચો-જીવ
અહંતા મમતામાં વિંટલાયો, ધીક તને અવતાર બગાડ્યો-જીવ.
સત્ય અસત્યે પ્રતિત ન જાણી, ઇંદ્રિય ક્ષણિક સુખે હડકાયો-જીવ.
આખર તારાં કર્મ કરેલાં ભોગવવા ભવમાં અથડાયો- જીવ.

સંત સંગતી મહાસુખ દેતી પરમ પદે પહોંચાડે જે,
તે પ્રભુજી હૃદયામાં સ્થાપો ઝટપટરે જીંદગી જાય છે.
જેનું મહાતમ મુનીજન ગાયે,
વેદ પુરાણોમાં વખણાયે,
જેના સ્પર્શથી મહાપાપી, ધર્મ માર્ગ સીધો લઈ લે—તે પ્રભુ:
જેનાથી ચિત્ત સ્વાધીન રહેતું,
મોહ જળથી ના પ્રસરાતું,
જેના પરમ પ્રતાપે દુર્લભ જન્મ મરણની ટળતી લે—તે પ્રભુ.

ભાગ્ય વિના નહીં મળે પરમ સુખ ભાગ્ય વિના નહીં મળે.
જે હોય તે પણ ટળે પરમ સુખ ભાગ્ય વિના નહીં મળે.
કષ્ટ સહન કરી સંચય કીધું નાણું સુખને માટ
આણધારી આક્રતથી સઘળું જતું રહ્યું સુસવાટ
અરધુંક ચોરે છુટ્યું બાકી કુસંગે ખુટ્યું
જીવ શોચ પછી શું કરે (૨) પરમ સુખ ભાગ્ય વિના નહીં મળે.

સાખી.

ધાન્ય ક્ષેત્રમાં વાવીઉં ઉછર્યા છોડ અપાર

ટીકો પડીઆં પાકતાં કર્મ ખેલ કીરતાર

જીવ શોચ પછી શું કરે (૨) પરમ સુખ ભાગ્ય વિના નહીં મળે.

૧૭

બનજો આતમ જ્ઞાનીરે પ્રાણી જેથી ફેરો ટળે

ગણજો દુનીઆં જ્ઞાનીરે હાણી એથી ઠશું ન વળે-બનજો

આશ્રય રૂપ હરી એક સાચા બાકી કાચા તાંત

પ્રેમ ધરી વળગો બહાલાને છોડી વ્યર્થ ભવ ફંદ

વળશે દહાડો એથીરે, વહેલા મોડો કહું છું ખરે-બનજો

ખટરિયુ શત્રુને છેદો, છેદો મલીન મન-પુર

શાંતિ રૂપ સ્મરણ અવલંબી, દંભી હૃદય કરો ચુર

નડતા ફાંટા કાઢોરે, સાધો પછી જોગ કળે— બનજો

અંતરને અવીકારી રાખી અનુભવ લેા સુખકાર

જ્યોતીરૂપ અખંડ પ્રકાશિત નિત્યાનંદ શુભકાર

નિઃસ્વે પછી તારૂંરે ઠેકાણે મન ખેસી ઠરે— બનજો

૧૮

સુખ કૃણુ કૃણુ ભજ પ્રાણી

અવસર આવો કેમ જવા દે, લે પરિબ્રહ્મ પીછાણી-સુખ

તર્ક શકતી માનવને આપી, અન્ય જન્મે નવ મળતી,

તર્ક થકી ઇશ્વરમય થાવું, વેદ વાણી ઉચરતી-સુખ

હરીજન જે સાચા ભક્તો, તે અક્ષય સુખ માણે
 દુર્લભ દેહ ધરી વીવચેમાં, અમુલ્ય તક કાં ગાલે-મુખં

૧૬

કુમતી કેમ ચડી મુરખ તને કુમતી કેમ ચડો
 જીવગાની જે જાય ઘસાતી વસ્તુ હજી ન જડી-મુરખં
 મમત કરી મન મોટપ વહોરી પહેરી લોહ કડી-મુરખં
 વ્યભીચારને વહાલો લેખી ફરીઓ થઈ ફકડી-મુરખં
 ભક્ત જનોની નીંદા કરતાં ડરતો ના તું જરી-મુરખં
 લેદ ન ભાંગ્યો બ્રહ્મ મનનથી મદમાં જઈ વકરી-મુરખં
 હુંપતથી હરી દુર હમેશાં એ શીખ કડવી પડી-મુરખં
 દાસ દુર્લભ કહે મતી સુધારી જા સંસાર તરી-મુરખં

૨૦

સંસારી સંસાર વાસના તજી હવે વિશ્રાંતી લે.
 કશે ન દહાડો વળશે એથી રામ ભજન હીત સાધી લે
 રામ ભજન હીત સાધી લે-જીવ રામ ભજન હીત સાધી લે-સં
 આખર તારૂં કૌંઠ નથી એમ મનથી મુરખા ધારી લે
 રામ વિના એક રામ વિના જીવ સમજી તારૂં સુધારી લે
 સમજી તારૂં સુધારી લે જીવ સમજી તારૂં સુધારી લે-સંસારી
 આશાના અંકુરો તારા, બાળી ખાખ બનાવી દે
 દુર્લભ તત્વ પીછાણી વેગે જન્મ મરણ ભય ટાળી દે
 જન્મ મરણ ભય ટાળી દે જીવ જન્મ મરણ ભય ટાળી દે-સંસારી

તમે જવ પાપ તણા સહુ ચાળારે
 રાખી હૃદયે હરી લટકાળા—તમે જવ.
 અભીમાન ઉરે નવ ધરભેરે, નમ્ર વાણી સદા ઉચરભેરે
 એમ તરવાનું સાધન લેજો—તમે જવ૦
 ચોરી ચાડી અનીતિથી કરભેરે, ધોરી માર્ગ ધરમનો પકડભેરે
 ભળી ભકતી આનંદે ઉગરજો—તમે જવ૦
 ઇર્ષ્યા અન્ય તણી પરી હરભેરે, ચિતે શ્રેય સકળનું ચહાભેરે
 કૃપા પાત્ર પ્રભુના ગણાજો—તમે જવ૦
 ભાવિક ભકત પ્રભુના થાજોરે, દુર્લભ ગુણ નિરંજન ગાજોરે
 ભુલી માર્ગ ન ઊંધે વળજો—તમે જવ૦

અરે જન ચેતી લો આ વાર કહું હીતકારી
 રહેવું અલ્પ સમય સંસાર જીવન ધારી
 રટીલો કંઠાણુ કીરતાર, પરમ આધારી, જેથી મળે મોક્ષનું દાર—
 અરે૦

નિર્મળ બુદ્ધ વચન સત્યતા ધરો હૃદયમાં સ્થીર
 કામ ક્રોધ જીતો હીંમતથી યદ્ય મહા શુરવીર બનો અવિકારી—
 અરે૦

વિષય વાસના કબટ રૂપ છે કરે મુકિત અટકાવ
 મન ઇન્દ્રિય સ્વાધીનમાં રાખો, લઈ સત સંગત દાવ, ભાવ ઉર
 ધારી—અરે૦

વિષવત સુખમાં જીંદગી રાખી, અચડાશે માં ભાઈ
 દુર્લભ સત્વર અવીચળ સુખરૂપ, કરજો સત્ય કમાઈ બજી સુખકારી
 અરે૦

૨૩

ગુણ ગાઈએ માતાજી તારા બહુચરીરે, ધરી વહાલ સુખદાયની
 હુખ હરીરે-ગુણ૦
 કર ત્રિશુળ ધરી અસુરને સંહારતીરે, દેવી ભકતને અભયપદ
 આપતીરે
 અવીનાશીની જીજ્ઞેશ્વરી ભય હરીરે—ગુણ ગાઈએ૦
 અતુલ શક્તિ ધરી સકળને સંભાળતીરે, તાપ ત્રિવીધ ત્રિલોકના
 વિદ્યારતીરે

માડી કપટદાય બ્રહ્મ મતી કરી પરીરે-ગુણ ગાઈએ૦
 વિદ્યાદાન રૂડું જ્ઞાન હૃદયે સ્થાપતીરે, અભીમાનને અજ્ઞાનને હઠાવતીરે
 હુણી શોકને આનંદમાં વસાવતીરે-ગુણ ગાઈએ.
 માડી સેવે તને સુની દેવતારે, કૃપાપાત્ર થવા કુલથી વધાવતારે
 પડે પાય વંદે પ્રીતથી પરમેશ્વરીરે-ગુણ ગાઈએ૦
 માડી બાળની વીનંતી ઉરે ધારજોરે, દયા લાવી દેવી શરણમાંહી
 રાખજોરે

સુણી અરજ દુર્લભ જન્મ આ સુધારજોરે-ગુણ ગાઈએ૦

૨૪

જાઓ જાઓ આર્ય વારે ક્રોધ જાઓ
 જટ જઈ ગાય માતાને ઉગારો-જાઓ જાઓ.

માત દુખી થાય તમારી કાં જાણો નહીં કોઈ
 ધાઓ વીરો ધાઓ વીરો ખેસી ન રહો જોઈ-જાઓ જાઓ.
 દુધ દહીં ઘી માખણ ખાતાં ગુણ કેમ ભુલી જવાય
 હાય વધ થાય ગૌ માતનો કેમ જોઈને ખેસી રહેવાય-જાઓ જાઓ.
 અનવચ્ચ ને મુખ વૈભવ જે ભોગવે છે આપ
 કેછે લક્ષ્મીદાસ એ તો ગાયનોજ પ્રતાપ-જાઓ જાઓ.

૨૫

જુલમ થાય ભારીરે (૨)
 ક-યા ખીચારી કરે લાચારી લીઓ ઉગારીરે-જુલમ.
 હાય વેચાઉં ગાય કેવાઉં દોરે ત્યાં જાઉંરે,
 કહેવાઉં દુઃખી છતાં કે સુખી મુ'જાણી કરું શુંરે જુલમ
 દ્રવ્યને માટે ટાંગે છે મોલે પિતા તેણી વાર
 જુવે કલેકું એ દુખ થોડું કેમ સુધરે સંસાર-જુલમ.
 વળી કુળ મોટપ ભોગવી વાળે છે એ દાટ
 ન જુવે કાંણો કુળડો લંગડો દ્રવ્યને એ માટે-જુલમ.

૨૬

આજે જય જય જય જય જયકાર થયો રૂંટો મીત્ર સમાજ આજ
 આવી મળ્યો.
 ભવાની ઓછવ કરો સ્વદેશ હિત ચિત ધરો-જય જય જય જય
 કરો આનંદ આજેરે દીલે ભાવ ધર્યો અમને હૈડે ઉમંગ આજ
 આજ થયો.

દઈએ આશીશ અમે ધન્ય પરીશ્રમ કરે-જય જય જય જય
કરો કલ્યાણ પ્રભુ સહુ સમાજનું આજે-જય જય જય જય

૨૭

માનો શીખ સારી મારી ઉલટ ઉમંગ ધારી
પામે સઘળી સદાની લહાણી આ જગમાં
રિધ સિધ વાની મળે મનના ઉમંગ ફળે
અંગે કરે ખરે શ્રમ લાણવાનો
વિદ્યા ગુણકારી અતી લોકમાં છે સુખકારી
કરે અવર સહાય અતિ સંકટમાં
પામે પદવી ભારી ધારી જેણે વિદ્યા ગ્રહી સારી
શારદા ભુષણ નર આ જગમાં
માની અદ્ય મતી મારી સેવો તમે વિદ્યા બાધ
નિશ્ચે માન પમાડે અતિ જનમાં
વિદ્યા હીણ મુર્ખ છાપ ફાકટ પસ્તાયે આપ
(માટે) શારદા સેવો તમે અંતરમાં

૨૮

જય જગદંબે (૨) માત લવાની સ્તુતી સદા ઉરમાં ધરજે
હે અસુશરી વિજયકારી ત્રિવિધો તાપને તું દુરજે
કામ ક્રોધથી ભસ્ત બનેલી દુરબુદ્ધિને દુર કરજે
સત્વર આવી રક્ષક થઈને લકતી ભાવના પ્રેરવજે
અખીલ વિશ્વમાં શાંતી પ્રસારી સેવક જનને સુખ કરજે-જય. (૨)

પ્રણવો પ્રીતે મોરારી શંખ ચક્ર ગદા ધારી
 ભવ સિંધુ દેશે તારી ધનશ્યામ શ્રી મોરારી
 ગિરિરાજ હસ્ત ધાર્યો સુરેશ ગર્વ ટાળ્યો
 ભય ગોપનો નિવાર્યો ધનશ્યામરે મોરારી
 સ્વહસ્તે કંસ માર્યો ગજેન્દ્ર સેજ તાર્યો
 અજમેલને ઉધાર્યો ધનશ્યામરે મોરારી
 નૃસિંહરૂપ ધારી રિપુ હિરણ્ય મારી
 પ્રહલાદને ઉગારી ધનશ્યામરે મોરારી

૧

૨

૩

૪

૩૦

મુર્તી શોભે શી માની અનુપમ ખરીરે
 અનુપમ ખરીરે શુદ્ધ સત્વે ભરીરે—મુર્તી
 કનક વલય કર કંકણ ધારી ઓઢી શીરપર સુંદર સાડી
 શુદ્ધ સ્કાંટીક મણીમાળા ઉરે ધરીરે—મુર્તી
 કરી રમણ લીલા તનુ ધારી ભકત ઉધાર્યો દુષ્ટ વિદારી
 કરી સ્થાપન ધર્મ રહ્યાં સ્વરૂપે ઠરીરે—મુર્તી

૩૧

અખીલ વિશ્વમાં રહી તું આદ્ય ઇશ્વરી
 ત્રિલોકવાસ નહિ અવાસ જગ ચરાચરી
 નારદ શેષ મુર નરેશ પ્રણત શ્રી ધરી (૨)

જય જય જય જય

સુખદા શરણુ દુખદા હરણુ કર કૃપા જરી—અખીલ૦

વિદારી દુષ્ટ દૈત્યને તેં વિજય ભારતી

પ્રસારી શાંતી સુધીમાં એ તુજ પ્રભા કૃતી

દિવ્ય જ્ઞાન આપી દાન કાપ કુમતી

નમી નમી નમી નમી

પ્રણુત બાળ લે તું બાળ માત ભગવતી—અખીલ૦

૩૨

મદ માયામાં ફરનારાં જરા ચેતી લે ચિતે વિચારી

તજ ધન ધરા સુત નારીરે, આખરે તો જવાની છે વારી—મદ૦

જયા તે જશે ને જશે તે થાશે એ આવાગમન દુખીઆરી,

નવાં નવાં નામ નિરચે ધરી ભાઈ (૨) લેવા ચોરાસી નીહાલી

ભાઈ ભાઈ લેવા ચોરાસી નીહાલીરે—જરા ચેતી

હાડ પીંજર ત્વચાએ મઢેલો માંહી રૂધીર કફ વીકારો,

પંચ તત્વો તણી દેહ પરાઈ ભાઈ (૨) માટીમાં માટી થનારીરે

ભાઈ ભાઈ માટીમાં માટી થનારીરે—જરા ચેતી લે૦

૩૩

જય જય જય માત દયાળી

દેવી વિજયા વિજય જયશાળી—જય૦

ચંડ મુંડાલી દૈત્યો સંહારી

હીધો વસુધા ભાર ઉતારી—જય૦

ત્રિનેત્રા ત્રીશુભ કર પારી

કર રક્ષા હે અથ હરનારી—જય૦

અહી શર્ણુ સેવક શુભ ગાયે

પ્રેરે ભક્તિ રૂઢેમાં હે માએ—જય૦

૩૪

ચાલો સજન સહુ સંયમ વૃત્તીથી અગમ પ્રદેશે મહાલીએ
દ્રશ્ય પ્રપંચથી જે છે નીરાળો એવા “ શ્રીનાથ ” નીહાળીએ
શાંતિનું સામ્રાજ્ય વ્યાપી રહ્યું જ્યાં તાપ ત્રિવિધના ટાળીએ
ભય કે શોક મોહ જેના પ્રભાવે ત્રાસિત થઈ દીન ભાળીએ
ભાવના યુક્ત શુદ્ધ પ્રયત્ન પામી અંતે અમુદય આ ધામને
“ શ્રીનાથ ” પ્રભુમાં અભેદ ભાવે વૃત્તિ વાલી વિરામીએ—ચાલો૦

૩૫

જુલે શું ભવ અવનીની માંય (છે) પ્રપંચ સહુ માયાનો મિથ્યાય-ટેક
સીઝવતો આશાદેવીને વિવિધ ભાવના માંય

અનેક જન્મનો ભોગ ધરીશ પણ દેવી તું નહીં થાય-ટેક૦

ધુમ્ર ખાચકા સમ આશાના વૈભવ સર્વ જણાય

જતાં મુઠ શું મહાલી મમતમાં કર જાયવા કપાય-ટેક૦

નહિવત આ શુન્ય સ્વરૂપમાં રહે શું રાચી લપટાય

કરની રક્ષણ સત્ય વસ્તુનું અંતર શયુ વિલાય—ટેક૦

મુળથી આ દુઃખરૂપ જગતને ધરી મન મુંઝાય
(પણ) જગત માત્ર વીલાતાં એકજ નાથ જણાય—ભુલે શું

૩૬

જીવ જો તું નિહાળી વ્યર્થ આયુષ્ય વહી જાય—વ્યર્થ
જાય જીવ તારું, વ્યર્થ આયુષ્ય વહી જાય
ઉત્તમ દેહ મનુષ્યની પામી, ખુટે અરે શું ભવમાંય
ભવમાંય જીવ તારું, વ્યર્થ આયુષ્ય વહી જાય
શક્તીમાં રૂપું અજ્ઞાન નેત્રેથી ભાળી શું મુંઢ લોભાય
લોભાય જીવ તારું વ્યર્થ આયુષ્ય વહી જાય
શ્રીનાથ પ્રભુને વીનવી વિવેકે, કર સફળ આ કાય
કાય જીવ તારું, વ્યર્થ આયુષ્ય વહી જાય.

૩૭

સુજન સહુરે વિક્રય કન્યા અટકાવો
વર્ણાશ્રમે શ્રેષ્ઠ ગણાઓ, દ્વીજનું અભિમાન ધરાવો
એ આર્ય જરા શરમાઓ, વિક્રય કન્યા અટકાવો—સુજન

સાખી

તનય વૃક્ષ ઉછેરીને, નવ પલ્લવ જવ થાય;
સ્વાર્થે કૃત્ય નીચ એ કરે, જે કરે નહીં કસાય.
શું વૃદ્ધ વરને પરણાવો, લઈ પૈસા શું હરખાઓ,
વીકૃતથી લેશ લાભાઓ, વિક્રય કન્યા અટકાવો—સુજન

સાખી

શીવ ધન સમ ધન પુત્રીનું, એથી શ્રાદ્ધ ને થાય;
પીંડ દાન પિત્રુ તજે, અન્ય દેવ દુવાય.

સજી સંય ચૈક્યતા લાવો, એ આત્મ વૃત્તીને ખુલાવો,
જય વદશે રત્ન બાળાઓ, વિકૃત ઠન્યા અટકાવો—સુજન૦

૩૮

ભજ અવિનાશી મુંઠ અરે (૨)

દિન દિન ભટકત દામ દામ કરી, વ્યર્થ જતી છ'દગાનીછ
છોડ પ્રપંચ સખ મોહજળને (૨) કરી લેહી સત્ય કમાણી-ભજ૦

શીરપર ભમતો કાળ કાળ ભરી (૨) લેશે ક્ષણમાં શાણાછ
ગણો અનિત્યા કાય કારમી, સાધી લેહી બ્રહ્મ નિશાની—ભજ૦

૩૯

રહી નિરંતર લુપ્ત ભકતીમાં, પ્રીતે બને ભગવાન
શીદ મોહજળમાં ફસે જીવ તું બની અંધ અજ્ઞાન
જળ પ્રવાહ સમ ચપળ છ'દગી જશે જીવ ઘસડાઈ
કાળ ચક્ર શીરપર ભમતું તે થશે પલકમાં સહાઈ

સંસાર મીથ્યા લે માની, આખર થવાનું વાની
ભમે શું મૃગ બ્રમણાની માંચ, જગતમાં રહું નથી સ્થિર કાંચ-રહી

સાખી

કાળે દુર્યોધન ગયો, ગયો ભીમ ભડવીર;
કાળ ઝપાટે કાંકરા, થયા ગીરી ગંભીર.

પ્રહ્લ સત્ય સ્વરૂપ મન ધાર, વિશ્વમાં નિત્યપણે રહેનાર-રહી.

૪૦

વહેતું કાળ સમીપ આ સર્વ, જગતતો વહી જશેરે,
નથીરે નિત્ય નીરામય કોઈ, અવધીએ વહી જશેરે,
અવધીએ વહી જશેરે, તત્વમાં સમી જશેરે—વહેતું •
રહી દુર દેહાધ્યાસથી શુદ્ધ સ્વરૂપને પીછાનળે,
તડાકાર વૃત્તિ પ્રહ્લ વીરે પ્રહ્લ સ્થીતીથી રાપાવળે
નહીવત આ સંસારને, પ્રીતી થકી નહીં સેવળે
જીવત જાયે વ્યર્થ તે, બાણી લક્ષ દઇને હેરળે—વહેતું •
ત્રિવિધ તાપ અવીરકળ પણે, પ્રારબ્ધ વેગે ભોગવી
કરી સમ દ્રષ્ટી સર્વથી, અંતરાત્મ પ્રત્યે યોજવી
મહા વિચીત્ર અનાદિ શાંત માયા સ્વરૂપને વીચારળે
જીવાત્મ ભાવ અલેહ ભાવે તરી આપ કુળ તારળે—વહેતું •

૪૧

આદ્ય શક્તિ હે આરાસુરી મા ઇશ્વરી પ્રેમેથી લાગું પાય
અસુર અનેક હાથે હુણ્યા મા ઇશ્વરી જ્ઞેશ્વરી જગમાંય—આદ્ય •

શકતી રૂપે રહી સૃષ્ટીમાં હે ઇશ્વરી ત્રિલોકમાં તુજ વાસ
 સિંહ વાહન સ્વાકારી મા ઇશ્વરી, ટાળ્યો દૈત્યોનો ત્રાસ-આદ્ય
 ભક્ત આધીન ભવાની મા ઇશ્વરી ખીરાળ્યાં શંખલપુર
 ચંડ ને મુંડ દૈત્યો હણ્યા મા ઇશ્વરી, હણ્યો તે મહીસાસુર-આદ્ય
 અશ્વિન માસ સોહામણો મા ઇશ્વરી, નવરાત્રી કેરા દીન
 ગરબે રમે છે ઉમંગે મા ઇશ્વરી, તાલ મૃદંગ સહીત-આદ્ય
 બ્રાહ્મણ વેદ ધ્વની કરી મા ઇશ્વરી, નિર્મળ ગુણ તુજ ગાય
 ત્રિશુળ ચક્ર હસ્તે ગ્રહી મા ઇશ્વરી, શીશુની કર રક્ષાય—આદ્ય
 કષ્ટ નિવારી દયા કરી મા ઇશ્વરી, સુખુદ્ધિ સત્વર આપ
 ભવાળિષ્ઠ દુખ ભાંગી ત્વરા મા ઇશ્વરી, ભક્તી હૃદે સ્થીર સ્થાય-આદ્ય

૪૨

હે અસુરારી વિજયકારી, વીનતી અમારી ઉર ધરજે (૨)
 સન્મતિ આપી બાલક દીનને (૨) બ્રહ્મ મતીને શુદ્ધ કરજે.
 માંગલ્ય ગરબી સ્થાપી છે તેમાં (૨) આર્ય જનોને પ્રેરવજે—હે
 સાંતી પ્રસારી તું દયા લાવી (૨) મન કાર્યો પુરાં કરજે
 ગાયે સ્તુતી દાસ તમારી, વિઘ્ન સર્વે તું હરી લેજે—હે

૪૩

આરતી

જય આદ્યા શક્તિ મા જય આદ્યા શક્તિ
 અખંડ બ્રહ્માંડ નિષાળ્યાં (૨) પડવે પંડીત મા,
 જયો જયો મા ભુક્ત અખે.

- દ્વિતીયા બે સ્વરૂપ શીવ શકતી જાણું મા, શીવ શકતી જાણું,
પ્રદ્યા ગુણપતી ગાવું (૨) હર ગાવું હર મા—જયો જયો ૦ ૨
- ત્રીતીયા ત્રણ સ્વરૂપ ત્રીભુવનમાં બેઠાં મા, ત્રીભુવનમાં બેઠાં
તટસ્થકી ત્રવેણી (૨) તું તરવેણી મા, જયો જયો મા ૦ ૩
- ચોથ ચતુરા મહાલક્ષ્મીજી સચરાચર વ્યાપ્યાં મા સચ ૦
ચાર ભુજ ચો દિશા (૨) પ્રગટયાં દક્ષીણમાં, જયો જયો ૦ ૪
- પંચમી પંચ રૂપી પંચમા ગુણ પદમા મા પંચમા ૦
પંચ સહસ્ર ત્યાં સોહીએ (૨) પંચે તત્ત્વોમાં મા, જયો જયો ૦ ૫
- શષ્ટી તું નારાયણી મા મહીષાસુર માર્યો મા મહીષા ૦
રનારીના રૂપે (૨) વ્યાપ્યાં સધળે મા, જયો જયો ૦ ૬
- સપ્તમી સપ્ત પાતાળ સાવીત્રી સંજ્ઞામાં સાવીત્રી સંજ્ઞામાં
ગૌ ગંગા ગાયત્રી (૨) ગૌરી ગીતા મા, જયો જયો ૦ ૭
- અષ્ટમી અષ્ટ ભુજ નંદા આનંદા મા નંદા આનંદા
સુરનર મુનીવર જનમ્યા (૨) દેવ દૈત્યો મા, જયો જયો ૦ ૮
- નવમી નવ કુળ નાગ સેવે નવ દુર્ગા મા સેવે નવ દુર્ગા
નવરાત્રીનાં પુજન (શીવ) કીધાં છે પ્રદ્યા, જયો જયો ૦ ૯
- દશમી દશ અવતાર જય વીજયા દશમી મા જય વિજયાદશમી
રામે રામ રમાડયા (૨) રાવણ રોડયો મા, જયો જયો ૦ ૧૦
- એકાદશી અગીઆરસ કાત્યાયની કામા મા કાત્યાયની કામા
કામ દુર્ગા કાળીકા (૨) સામાને રામા, જયો જયો ૦ ૧૧

મારસે આળાડપ બહુચરી અંબા મા બહુચરી અંબા
બટુક ભૈરવ સોહીએ (કાળ) તારા છે તુજમાં, જયો જયો ०

તેરસે તુલના રૂપ તું તારણી માતા મા તું તારણી માતા
બ્રહ્મા વિષ્ણુ સદાશીવ (૨) શુભ તારા ગાતા, જયો જયો ०

ચૌદસે ચૌદે રૂપ ચંડી ચામુંડા મા ચંડી ચામુંડા
માર્કંડેય વખાણ્યાં (૨) ગાધ શુભ કવીતા, જયો જયો ०

પુનમે પુન્ય કરી સ્થલાવી નગરી મા સ્થલાવી નગરી
વધીષ્ટ માંહે વખાણ્યાં (૨) સુણી કરને કડણા, જયો જયો ०

સંવત સતાવન સોળે તીથી ભાવે મા સોળે તીથી ભાવે
સંવત સોળે પ્રગટ્યાં (૨) દેવાને તીરે, જયો જયો.

શીવ શક્તીની આરતિ મા જે ભાવે ગાશે મા જે ભાવે ગાશે
ભણે શીવાનંદ સ્વામી (૨) સુખ સંપત થાશે કૈલાસે નાશે,
જયો જયો મા મુક્ત અંબે

